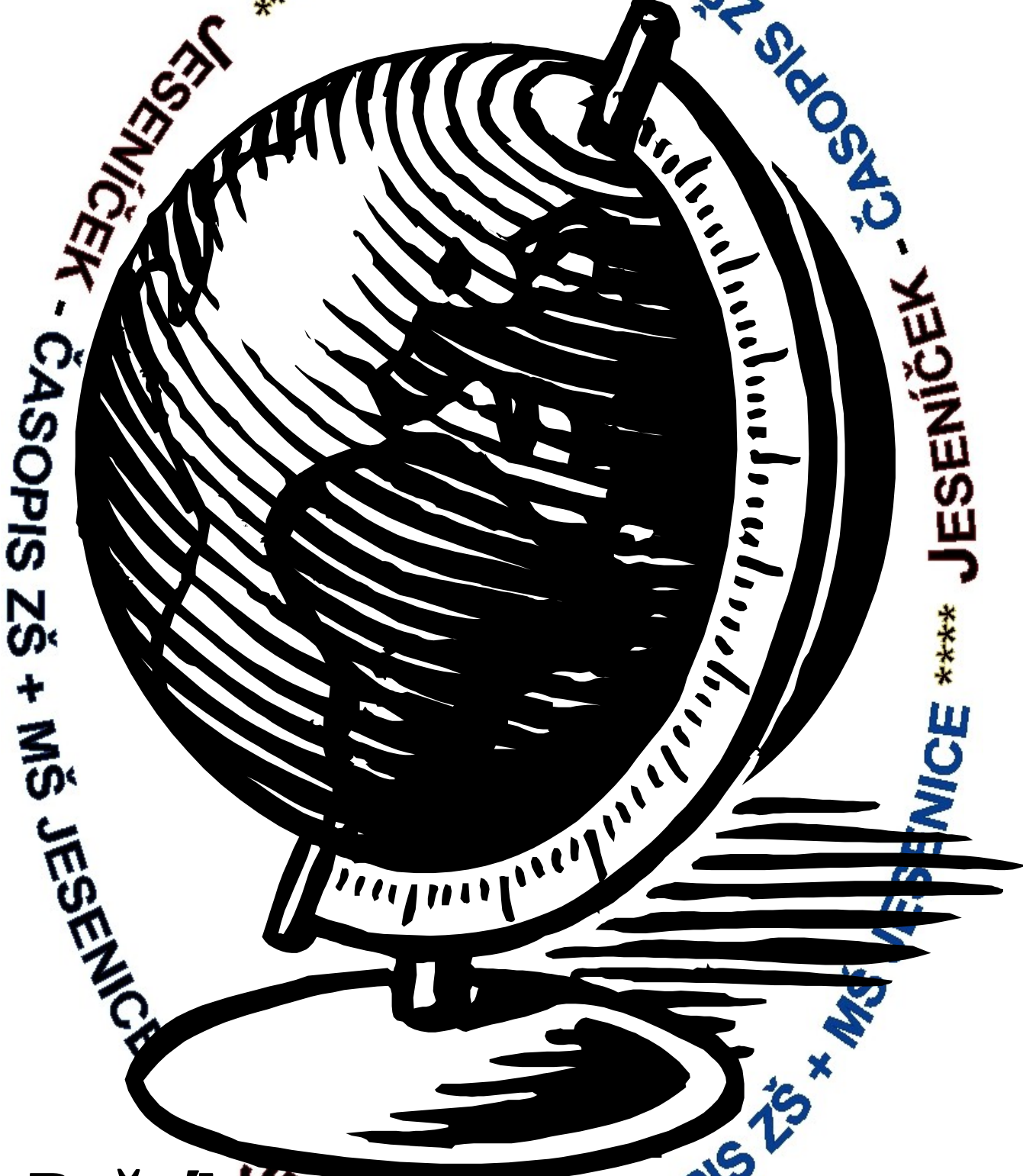

Číslo

19
2008-2009

Ročník

XXXIV.

Zlatá kulička 2009

27.5.

1. a 2. TŘÍDA VZDÁLENOST 4 m			3. a 4. TŘÍDA VZDÁLENOST 5 m			5. TŘÍDA VZDÁLENOST 6 m		
1.	Sunkovský Pavel	44	1.	Čížková Alice	49	1.	Přikryl Patrik	49
2.	Svašek Stanislav	48	2.	Vanická Kateřina	51	2.	Müller Miloš	53
3.	Doležal Marek	51	3.	Hron Václav	60	3.	Hocek David	62
Soutěže se zúčastnilo 15 žáků.			Soutěže se zúčastnilo 12 žáků.			Soutěže se zúčastnilo 11 žáků.		

Okresní kolo myslivecké soutěže "ZLATÁ SRNČÍ TROFEJ 2009"

MLADŠÍ KATEGORIE			STARŠÍ KATEGORIE		
9. místo	Václav Hron	4. třída	2. místo	Jaroslav Červenka	IX.B
13. místo	Matěj Rampas	5. třída	14. místo	Jaroslav Mitínský	6. třída
18. místo	Tomáš Vyleta	5. třída	15. místo	Zdeněk Novotný	6. třída
19. místo	Radim Měchura	4. třída	16. místo	David Chvojka	IX.B
	29.5.		18. místo	Alena Korbelová	8. třída
			22. místo	Anna Richtrová	8. třída
Zúčastnilo se 42 soutěžících.			Zúčastnilo se 29 soutěžících.		

DEN DĚTÍ

Integrovaná střední škola Jesenice za podpory města Jesenice uspořádala v pátek 29. května 2009 v areálu domova mládeže Den dětí. Této pečlivě připravené akce se zúčastnil také první stupeň naší školy. Na úvod vystoupil country kroužek pod vedením paní Mottlové, následován žáky Speciální a Praktické školy Jesenice. Pozadu nezůstali ani nejmladší členové hasičského kroužku, kteří předvedli požární útok. Dopoledním lákadlem pro všechny malé návštěvníky byly rovněž různé soutěžní úkoly. Program jistě nikoho nezklamal a přispěl k pohodové atmosféře Dětského dne.

IX.A V AQUAPARKU KLDADNO

Na Den dětí, tj. 1. června, se naše třída (IX.A) vypravila do kladenského aquaparku. Vyjeli jsme ráno v 8:43 vlakem na Rakovník, odkud nás další spoj dopravil do Kladna. V tomto největším městě Středočeského kraje (Praha je zvlášť) jsme počkali na příbuznou naší spolužačky Jitky Kinské, která nás doprovodila na zdejší zámek, nejvýznamnější městskou

památku. V sousedství zámku se nachází medvědárium, kde jsme mohli spatřit medvědice Martu a Míšu.

Po krátkém rozchodu jsme konečně zamířili do aquaparku, na jehož návštěvu jsme se moc těšili. Čachtali jsme se v teplé vodě, jezdili na tobogánech, skluzavce a trychtýři, odpočívali v sauně nebo vířivce a skotačili, jak nejvíc to šlo. Pobyt v tomto vodním ráji jsme si pořádně užili! Pak už nás autobus dopravil na vlakové nádraží, odkud vedla naše cesta zpět domů. Myslím si, že to byl hezký výlet.

Napsala Jana Chalupová, IX.A

VÝLET TŘÍDY IX.B DO PLZEŇSKÉHO PIVOVARSKÉHO MUZEA

Výlet IX.B do Pivovarského muzea v Plzni se uskutečnil v pondělí 1. června 2009. Cestovali jsme po železnici ve směru na Blatno, kde jsme poté přestoupili na vlak do Plzně.

Do města proslaveného značkami Škoda či Prazdroj jsme dorazili okolo 9. hodiny a naše první kroky vedly rovnou do Pivovarnického muzea. Jde o jedno z nejstarších muzeí svého druhu na světě. Pro veřejnost je otevřeno bezmála 50 let. Byly zde vystaveny stovky unikátních exponátů dokládajících bohatou historii vaření i pití piva od dob starověké Mezopotámie až do dneška.

Po prohlídce muzea jsme dostali rozchod. Všichni se někam rozutekli, ale téměř nikdo si nenechal ujít návštěvu prodejny McDonald's. Nakonec jsme se ve stanoveném čase sešli na náměstí a odtud se vydali k nádraží. Výlet se, dle mého názoru, povedl.

Napsal Milan Anděl, IX.B

Ilustrační foto

OSMÁCI NA EXKURZI

Exkurzi, o které chci psát, nám slíbila paní učitelka Valešová. Šlo o návštěvu výstavy obrázků, z nichž některé jsme namalovali i my. Ale nepředbíhejme.

Před odjezdem do Rakovníka jsme se sešli na nádraží v Jesenici v úterý 2. června. Sraz byl v 8:30, ale blatenští vyjžděli dříve. Když, jsme dorazili na výše zmíněnou výstavu (konala se na městské radnici), se zájmem jsme si prohlédli všechny obrázky. Jejich společným motivem bylo město nebo vesnice, kde žijeme.

Bylo zajímavé porovnávat, jak k tomuto tématu jednotliví výtvarníci přistoupili.

Po zhlédnutí výstavy jsme se přesunuli do Rabasovy galerie, kde jsme si prohlédli sochy Ladislava Janoucha, obrazy Aleše Knotka a Josefa Velčovského, dále fotografie Ivana Krále a obrazy Václava Zoubka, který je současně ředitelem galerie. Výstava se jmenovala „Kamarádi – k 65. narozeninám Ladislava Janoucha“ a určitě nikoho nezklamala. Do Jesenice jsme se vrátili po 13. hodině odpolední.

Napsala Martina Churanová, VIII. třída

DĚJEPISNÁ EXKURZE

Ve čtvrtek 4. 6. 2009 se uskutečnil další výlet za poznáním, jehož se zúčastnili členové dějepisného semináře. Tentokrát jeho účastníci nejeli autobusem ani vlakem, ale vyzkoušeli svou fyzickou zdatnost jízdou na kole.

V chladném čtvrtečním ránu se už v 7.30 vydalo směrem na Kralovice těchto 6 žáků a žákyň: Míra Podolák, Lukáš Kinský, Dominik Sára, Aneta Černoorská, Veronika Dolejšová a Lenka Marková, všichni ze 7. třídy. Pod dohledem paní učitelky Hružové a pana učitele Knappa se rozjeli po silnici do Blatna, kde se ke skupince připojili další 3 cyklisté: Zdeňka Sajfridová, Marie Zikulová a Aneta Alexijová. Účastníci exkurze tedy byli v „plném počtu“ a mohli se vydat vstříc poznávání.

Z Blatna jsme pokračovali přes Velečín do Žihle a odtud do Potvorova, kde byla první zastávka. V této nevelké vsi se totiž nachází vzácná památka – románský kostel sv. Mikuláše. Unikátní jednolodní, pozdně románský kostel, byl postaven před rokem 1241 z kamenných neomítaných kvádrů. Byl původně opevněný a spojený s přilehlým dvorem. Pozdější stavební úpravy pocházejí z r. 1741 a 1785; věž byla přistavěna r. 1825. V interiéru jsou vzácné fresky z 13. a 14. století, oltář je raně barokní. Ke kostelu přiléhá barokní fara s mansardovou střechou, na fasádě je znak plaského opata Hartmanna z r. 1758.

Kostel sv. Mikuláše
v Potvorově

Po prohlídce vzácného kostela se žáci vydali po naučné stezce „Cesta jediného boha“, která má za úkol seznámit návštěvníky s dějinami křesťanství, rytířských a mnišských řádů. Stezka začínala u výše zmiňovaného kostela, odtud vedla přes Bílov a Červenou horu až do Mariánské Týnice. Měla celkem 15 informačních tabulí a určitě se tu každý dozvěděl mnoho zajímavého.

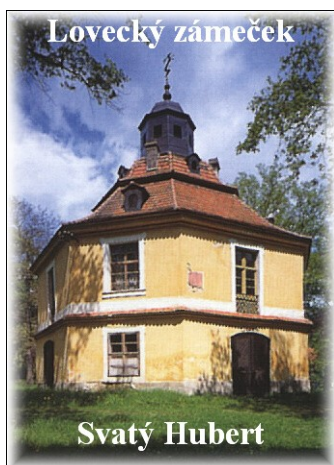
Druhou zastávkou pro „dějepisce“ byla putovní výstava „Anna Franková – odkaz pro současnost“, kterou ve spolupráci s Židovským muzeem v Praze a Střední školou Kralovice hostila ve svých prostorách ZŠ Kralovice. Po úvodním slově Bc. S. Duxové, která nás seznámila s postavou Anny Frankové a s osudy dalších obětí holocaustu, si žáci mohli prohlédnout jednotlivé panely, popisující slovem i obrazem osudy Anny a její rodiny, přečíst si úryvky z dívčina deníku i vyprávění dalších pamětníků, kteří na rozdíl od Anny holocaust přežili. Výstava se účastníkům exkurze velmi líbila, zvláště proto, že Anna byla přibližně ve stejném věku jako oni.

Anna Franková se narodila v Německu r. 1929, ale po nástupu Hitlera k moci musela s rodiči a starší sestrou utéct do Amsterdamu. Od r. 1942 do r. 1944 byla nucena se se svou rodinou skrývat a o svých zážitcích si psala do deníku. Po udání v srpnu 1944 byla se sestrou odvezena do koncentračního tábora Bergen-Belsen, kde v březnu 1945 obě zemřely na tyfus. Válku přežil jen otec, který pak Annin deník vydal tiskem. Výstava vede k zamyšlení nad současným nárůstem pravicového extremismu a hnutí potlačujícím lidská práva po celém světě.

Po prohlídce zajímavé výstavy „dějepisci“ opět nasedli na kola a vydali se směrem k Mariánské Týnici, kde od roku 1952 sídlí Muzeum a galerie severního Plzeňska. Mariánský Týnec byl zřejmě původně zemanský dvorec. Při něm byla pravděpodobně ves s románskou kaplí, o níž pochází zmínka již z roku 1186. Protože byla kaple zasvěcena P. Marii, nazvali pozdější majitelé ves Týnec Mariánský. Po husitských válkách, kdy byl Týnec vypálen, přestavěl opat Adam bývalou kapli v prostornější kostelík. Za třicetileté války byl tento kostelík zpusťošěn a r. 1650 opět opraven. Roku 1711 se opat Eugen Tyttl rozhodl postavit zcela nový a velký chrám. Architektem této stavby byl J. B. Santini, jeden z nejslavnějších stavitelů té doby. Stavba však byla dokončena až za opata Fortunáta Hartmana, a to r. 1764. Po zrušení kláštera docházelo k postupnému chátrání stavby, teprve v posledních letech probíhá postupně rekonstrukce celého areálu bývalého probošství.

V Mariánské Týnici žáci s velkým zájmem vyslechli přednášku Mgr. Stráníka o archeologickém průzkumu v místech nově budované kralovické knihovny, která byla provázena počítačovou prezentací i ukázkami vzácných nálezů. Žáci byli přednáškou tak nadšeni, že neodmítli pozvání na prohlídku archeologovy pracovny.

Plni dojmů pak „dějepisci“ zamířili z Mariánské Týnice zpět do Kralovic, kde je čekala prohlídka vzácného renesančního kostela sv. Petra a Pavla. Jedná se o původně gotický kostel, který byl v letech 1575-1581 podle plánů B. Wolhmuta přestavěn ve slohu renesančním. Současně s touto přestavbou dal tehdejší majitel kralovického panství Florián Gryspek zřídit rodinnou hrobku v kryptě kostela. Na konci 19. století byl kostel renovován. V kostelní věži byly 3 zvony, z nichž se po válečných rekvizicích zachoval jen renesanční zvon odlitý Brikcím z Cimperka. Další vzácností kostela jsou funkční varhany, které pochází ze 17. století. V kostele žáci pozorně poslouchali výklad místního faráře, pana M. Winiarského, a jen litovali, že nebylo možné zhlédnout kralovické mumie (potomci rodu Gryspeků), které jsou pro

veřejnost bohužel nepřístupné.

Po prohlídce kostela následoval nákup občerstvení a zpáteční cesta do Jesenice, která vedla většinou lesem a končila u Sv. Huberta. Odtud už pak žáci, někteří značně vysílení, snadno dojeli přes Drahouš domů do Jesenice.

Exkurze se „dějepiscům“ líbila. K pohodové atmosféře výletu přispělo nejen to, že jsme neměli žádné technické potíže, ale velkou měrou i vzorné chování všech účastníků.

Chcete se také podobného výletu za poznáním zúčastnit? Stačí pouze být členem dějepisného semináře („dějepiscem“) a mít chuť se dozvědět něco nového.

Mgr. Petra Hružová

DEN ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PROJEKTOVÝ DEN

V roce 1972 vyhlásilo Valné shromáždění OSN 5. červen Světovým dnem životního prostředí. Z pohledu ochrany a obnovy životního prostředí je tento den považován za jednu z nejdůležitějších událostí v roce. Stává se příležitostí k zamyšlení se nad stavem planety a možnostmi jejího ozdravení.

Rovněž naše škola si připomněla nezbytnost ochrany životního prostředí formou přírodovědné soutěže. V pátek 5. 6. ráno se dal do pohybu celý první stupeň, chodilo se po třídách na čtyři různé soutěžní okruhy. V každém okruhu bylo 5 stanovišť, na kterých vytrvale celé dopoledne pomáhali žáci 9. tříd. Zvládli to bravurně a já bych jim tímto chtěla velice poděkovat za ochotu a bezproblémový průběh.

Na jednotlivých stanovištích si žáci vyzkoušeli třídění odpadu, ti nejmenší stavěli bobří hráze na čas, podle čichu poznávali různé suroviny, zahráli si na Popelku, procvičili svou paměť v nejrůznějších úkolech. Poznávali přírodniny hmatem, podle obrázků plemena psů, rostliny, živočichy – savce, obojživelníky, ptáky, stromy, hledali na informační tabuli názvy stromů, určovali ryby i stopy zvěře. Celkem všichni prošli 20 stanovišť, na kterých nasbírali nemálo bodů. V průběhu dopoledne zhlédli DVD na téma „živočichové kolem nás“. Ve zbývajícím čase potom vyplňovali pracovní listy.

Přestože páteční ráno nevyhlíželo moc přívětivě, nakonec nám počasí přálo a nespadla ani jedna dešťová kapka. Myslím, že se celé dopoledne vydařilo, děti byly spokojené a mohly si prověřit své znalosti a dovednosti. Na závěr patří poděkování též vedení školy za umožnění přínosného projektového dne.

Mgr. Jana Doležalová

VÝSLEDKY PROJEKTOVÉHO DNE

TŘÍDA 1.A

DRUŽSTVO	SLOŽENÍ DRUŽSTVA	BODY
SUPERSTAR	K. Jančová, N. Horvátová, V. Maršík	108
HRDINOVÉ	P. Sunkovský, J. Rampas, D. Laubrová	108
ŠIKULOVÉ	E. Jiroušková, T. Alexijová, Z. Veselková	106
JESENICE	L. Hocek, S. Čermák, M. Sunkovský, D. Braun	104

TŘÍDA 1.B

DRUŽSTVO	SLOŽENÍ DRUŽSTVA	BODY
ŠIKULOVÉ	P. Koníř, M. Bešík, L. Cinková, J. Kougl	108
DELFINI	T. Kvíderová, M. Knotková, E. Kvíderová	97
TYGŘI	J. Drábek, Z. Čížek, M. Pokorný, J. Lisner	96

TŘÍDA 2.

DRUŽSTVO	SLOŽENÍ DRUŽSTVA	BODY
KRVAVÉ LEBKY	M. Doležal, D. Kadeřábek, K. Švidroňová, E. Gorolová, G. Svašková	118
ČERNÁ RŮŽE	K. Sojková, A. Churanová, M. Tranová, B. Svatoňová, L. Dlabík	114
ČERNÁ PERLA	M. Kinštová, S. Šindlerová, O. Mareš, T. Kejla	112
ANDÍLCI	E. Konířová, E. Stupková, S. Svašek, T. Rampas	107

TŘÍDA 3.

DRUŽSTVO	SLOŽENÍ DRUŽSTVA	BODY
TŘEŠÁCI	J. Ťažiarová, A. Hronová, M. Lisner	144
BÍLÉ SMRTKY	Š. Kouglová, Al. Čížková, L. Wünschová, D. Spurná, M. Bezstarostová	137
ČERNÍ DRACI	T. Uher, M. Ondič, P. Petrániová, J. Sejpka	128
HNĚDÍ ORLI	J. Pokorný, An. Čížková, R. Jaroš, M. Vernerová, O. Loskot	126

TŘÍDA 4.

DRUŽSTVO	SLOŽENÍ DRUŽSTVA	BODY
CHUDÁČCI	V. Hron, K. Vanická, K. Dolejšová, B. Havlíčková	148
ČERNÍ TYGŘI	P. Sunkovská, K. Pokorná, R. Měchura, K. Piškule, K. Červenka	141
MAKOVÉ PANENKY A EMANUEL	I. Horvátová, A. Kukijová, A. Schafranová Š. Hudčeková, M. Koňa	127

TŘÍDA 5.

DRUŽSTVO	SLOŽENÍ DRUŽSTVA	BODY
SUCHÉ HOUSKY	T. Vyleta, P. Prikryl, Z. Fiala, M. Žebrakovský	147
HACKEŘI	Z. Cink, S. Pfajfer, J. Beneš, J. Drahoňovský, M. Jungman	145
JAGRÁŘI	M. Rampas, J. Čech, V. Kvíderová, M. Müller	142
COMEBACK	M. Šantorová, T. Bekárková, K. Brádllová, E. Blahová, M. Sajfridová	141
STŘEVA	J. Prchal, D. Hocek, F. Mušuka, M. Kabela	138

KRAJSKÝ PŘEBOR ŽELEZNIČNÍCH MODELÁŘŮ V PLZNI 2009

Významným dnem pro členy kroužku železničních modelářů se stal **6. červen 2009**, kdy se v Plzni konal krajský přebor železničních modelářů. V následující tabulce přinášíme přehled výsledků dosažených Jesenickými v žákovské kategorii.

JMÉNO A PŘÍJMENÍ	NÁZEV MODELU	BODY	POŘADÍ
Daniel Skála	Nákladní vůz ZI	80,7	1.
Jaroslav Skála	Nákladní vůz Z	80,0	2.
Daniel Skála	Stanice 2 Vroutek	95,7	1.
Daniel Skála + Miloš Müller	Zhlaví Josefov	90,0	2.
Jaroslav Skála	Stanice 1 Mladotice	84,0	3.
Miloš Müller	Strážní domek	76,0	7.

Modely všech jmenovaných postupují na MČR ŽM 2009.

8.6. - SVĚTOVÝ DEN OCEÁNŮ

Státy z celého světa oslavily v pondělí 8.6.2009 poprvé v historii oficiální Světový den oceánů. Ten má lidem připomenout nutnost ochrany oceánů, který je domovem mnoha druhů organismů.

Přestože se Světový den oceánů slaví už řadu let, teprve v pondělí **8. června 2009** šlo o oslavu oficiálního data, které ustavila rezoluce OSN k oceánům a mořskému právu z 15. prosince loňského roku.

S významným dnem pro světové oceány přišla už před 17 lety Kanada na světovém summitu o životním prostředí v Rio de Janeiru. Od té doby je 8. červen považován za Světový den oceánů, který se slaví v mnoha zemích za podpory ministerstev životního prostředí, zoologických zahrad a akvárií, muzeí, univerzit a organizací ochrany přírody.

Oslava dne oceánů má zvýšit povědomí lidí o potřebě chránit moře a oceány a získat více informací o mořském prostředí a životě v něm. **Evropská unie slaví od roku 2008 vlastní Den moře (European Maritime Day), který je stanovený na 20. května.**

Zrada

Zuzka viděla rudě. Ale viděla zcela jasně. Borek stál na chodbě, opřený loktem o parapet okna a líbal spolužačku z áčka. Kdo ví, jak dlouho tam stáli, zaujatí sami sebou. Ten mizera! Ten syčák! A jak byla v ráži, zula pantofli a hodila ji po něm. Bohužel se netrefila, pantofle pleskla o zed' a ani je nevyrušila. Zula i tu druhou a vši silou ji k němu opět vyslala.

Trefila ho do zápěstí, jen zaskučel. Zvedl hlavu a v tu chvíli ji uviděl. Rozzuřenou jak fúrii. Na nic nečekala, otočila se a jen v ponožkách smrtelně uraženě kráčela pryč. Jen zaklel, sebral pantofle a rozběhl se za ní.

„Tys po mně hodila bačkory!“ zvolal rozhořčeně. „A ty se nemáš co líbat s ňákou takovou!“ štěkla po něm. „Já jsem se nelíbal!“ bránil se, „měla narozeniny, tak jsem jí jen blahopřál!“ Když viděl, jak je uražená, vjel do něj vztek: „A i kdyby! Ty tady koketuješ dennodenně s Vopičákem, a to je v pořádku!“

Vyškubla mu svoje pantofle a hádala se: „Já se s ním aspoň nelíbám!“ Nadechoval se, že jí to pěkně vytmaví, ale nedala mu příležitost: „Vůbec na mě nemluv! Do konce života!“ zvolala vášnivě a kráčela pryč.

Urazil se taky. Když do konce života, tak do konce života! On kolem ní tak dlouho poskakuje, div nekvoká jako slepice, jen aby jí nic nechybělo, a ona po něm bude házet bačkorou! Tak to teda ne! Má svoji hrdost a nebude se doprošovat!

Možná, že kdyby se ještě chvíli hádali, že by si své touhy vyříkali a z vášně vzteku přešli do vášně zcela jiné, počínající polibkem a pokračující vyznáním, ale že se urazila, nevyříkali si nic a ještě si vztah zkomplikovali.

Snad poprvé šel na nádraží sám, sotva přeťpěl poslední, naštěstí páteční, hodinu. Pomalu

ani nevnímal, co probírají, protože kdykoliv viděl její uražená ramena, už v něm znovu bublal vztek. Ze školy vystřelil bleskovou rychlostí, na nádraží se tvářili, že se nevidí a každý sedl do jiného vagónu.

V pátek chodíval hrát s kamarády ze základky svůj milovaný florbal a dneska ho využil k vybití nahromaděného stresu. Jenže čím větší měl vztek, tím víc běhal. Čím víc běhal, tím víc se zpotil. A nepočkal, až zchladne. Venku prochládl a ráno už měl horečku. Následujících čtrnáct dní strávil doma.

Jeho vztek brzy vystřídaly obavy, zda Zuzka nedá přednost Vopičákovi, když se tak vyšachoval, a stesk po ní. Ale jeho ješitnost mu nedovolila, aby se Zuzce ozval jako první. Ta mu posílala jen SMS s úkoly a učením, ale bez jakýchkoliv dalších slov pozdravu, omluvy nebo vřelosti. Trpěl, nadával si a litoval se, čekal na Zuzčiny nic neříkající zprávy a nevěděl, co dál.

Druhý týden ve středu večer měl náhle tak intenzivní pocit, že ho Zuzka potřebuje, že hned sahal po telefonu. Už se mu to stalo jednou, když se jí zkraje roku padajícím koštětem, které tam postavila uklízečka, zablokovala klika od záchodu a dveře nešly otevřít a ona tam zůstala zavřená, ani telefon neměla s sebou. Nemělo cenu dělat rámus, přes dvoje zavřené dveře by se stejně nedobouchala, nezbylo jí než čekat, až někdo přijde.

A tak tam jen tak seděla a myslela na Borka. A on to vycítil, ale trvalo mu dlouho, než si to připustil. Pak se rychle uvolnil z hodiny a šel ji hledat. Ani nebyla překvapená, že ji našel zrovna on. Ale od té doby věděli, že jsou na sebe napojeni nějakým zvláštním vláknem. Stačilo na sebe vzájemně usilovně myslet. Zatím nebyli tak daleko, aby toho využili.

A teď to cítil znovu. Zprvu váhal, ale pak svou uraženou ješitnost hodil za hlavu a zvolil její číslo. Zvedla to hned po prvním zazvonění, jako by na to čekala.

Místo pozdravu se váhavě zeptala: „Borku?“ Hned vypálil: „Jseš v pořádku?“ „Jsem...“ ale v jejím hlase slyšel slzy. Starostlivě se vypytał: „Co se stalo? Zuzi, kdo ti ublížil? Kde jsi?“ Našla svou ztracenou rozvahu a už klidněji odpověděla: „Nikdo mi neublížil... Jdu na nádraží... Byla jsem...“ slyšitelně zaváhala. Chtěla říct: Byla jsem na rande s Jakubem a ono se nepovedlo, ale nechtěla ho trápit, tak začala jinak: „Měli jsme jít... s Jakubem...“ zase zaváhala a čekala na jeho reakci, ale vyčkával, tak pokračovala: „...do kina, ale dopadlo to jinak, šel nakonec sám...“

To už Libor nevydržel a začal vyhrožovat: „Jestli ti ublížil, přísahám, že ho zabiju!“ Usmála se. „Ale ne, ani se mě nedotkl...“ a myslela si: Bohužel, ale když uslyšela, jak si Borek ulehčeně oddechl, potěšeně se zaculila. Přesně to potřebovala. Borek, její věrný přítel. A náhle věděla, že chce, aby byl víc než jen kamarád. Poslední dobou tápala, avšak po dnešním zážitku věděla, že úplně hloupě, ale tomu už je konec.

Nemohli se dlouho vybavovat, na to byl věčně bez kreditu, ale stihla se zeptat, kdy už konečně přijde, a poškádlit ho, ať se nevymlouvá na nemoc, že určitě seká dříví nebo něco podobného, a ulevvá se ze školy. Touha po ní ho až bolela, ale ještě nebyl ten správný čas. Zuzka se rozloučila a zavěsila.

Smutně se usmála. Přece mu nebude vykládat, jak je pitomá, jak uvěřila sladkým řečem Vopičáka a nechala se zlákat mámvivou vidinou!

Začalo to hned, jak Borek nepřišel. Jakub ucítil svou příležitost a pozval ji na zmrzku a na procházku městem. Byl vtipný, zábavný, ale nevtíravý, prostě ukázal to lepší, co v sobě má. Doprovodil ji na nádraží a nic nežádal. Jeho milé chování mu vydrželo celý týden. Celou dobu se choval tak, že měla pocit, že o ni stojí.

A pak ji pozval do kina. Když váhala, rychle navrhl, že sežene pár dalších a půjdou v partě. Souhlasila. Šli rovnou ze školy, cestou se stavili na něco pro zahřátí, byl přeci jen začátek května a večer ještě chladno, a pak se přesunuli před kino. Než přečetla plakáty, koupil pro všechny lístky a hlučně je rozdával. Jak všichni najednou natahovali ruce, ani si nevšiml, že na Zuzku lístek nezbyl. Jak stála stranou, špatně to spočetl a o víc se nestaral. Odkráčeli hromadně dovnitř a hledali místa k sezení.

Zuzka zůstala stát na chodbě a horečně přemýšlela, co dál. Má si sama koupit lístek? Vždyť ani neví, kterou mají řadu! Ještě chvíli postávala, jestli si Jakub všimne, že tam není, ale to už kino začalo a ona tam pořád stála. Otočila se a pomalu odcházela. Měla slzy na krajíčku, litovala se a vyčítala si svou naivitu.

Mohlo jít to dojít dřív, že tady nejde o ni, ale o pomstu Borkovi! Jak by mohl takový kluk z velkého světa stát o ni, o nezkušenou holku, když se kolem něj motalo stále dost těch povolnějších! Vzdechla a vydala se směrem k nádraží. Aby se nerozbrečela, začala myslet na Borka.

Jakub svou prohru dokončil hned druhý den ráno. Přiběhl do školy a hned se Zuzky vyptával, jak se jí kino líbilo, smál se některým scénám a omlouval se, že ji nedoprovodil na nádraží, ale když měli takovou žízeň! A uzavřel

to větou: „Ale když vás šlo víc, tak ti nic nehrozilo!“ A Zuzka si překvapeně uvědomila, že on ani nepostřehl, že s nimi nebyla! Že je přesvědčený, že celou tu dobu tam někde byla! Měla by mu říct pěkně od plic, že je to sobecký pitomec, ale neměla ráda konflikty a on jí za to nestál. Možná, že kdyby včera necítila Borkovu oporu, že by byla rozhořčená, ale takhle spolkla svoji křivdu a jen párkrát kývla. On ani víc nepotřeboval, nadšeně pěl chválu na podařený večer.

Jen nechápal, proč je tak odtažitá, proč mu neskáče hned do náruče. Prozradily mu to holky z áčka během polední přestávky, když na obědě společně znovu hodnotili předešlý večer. Je pravda, že jejich odpověď mu dost srazila sebevědomí.

Omluva

Po obědě pospíchal do třídy, věděl, že ona přijde brzy, když tu není Skrček. Jakmile se objevila, hned na ní zaútočil: „Můžeš mi říct, proč ze mě děláš vola?“ Překvapením zamrkala. „Co máš přesně na mysli?“ zeptala se váhavě. „Holky říkaly, že s náma včera v tom kině vůbec nebyla!“ vyštěkl.

Dotčeně si odfrkla, přivřela oči a pomalu, ale důrazně mu začala vykládat: „Tak si to shrneme: Ty mě pozveš do kina, nekoupíš mi lístek, a dokonce si toho nevšimneš, ty si dokonce ani nevšimneš, že jsem tam zůstala stát, že neseďím vedle vás, a já dělám vola z tebe!“ Pomalu si sedla a pokračovala: „Celý týden se mi dvoříš a pak ani nevíš, že mě zapomněl před kinem? Tomu ty říkáš zájem? Nešlo tu náhodou jenom o pomstu Borkovi?“

Neodpověděl, ale dál útočil: „A proč jsi mi to neřekla hned ráno?“ Sklopila na malý moment oči, ale pak si dodala odvahy a pokračovala: „A to jsem měla před třídou vykřikovat, cos mi provedl? Ne, nedokázala bych se tvářit, že se mě to nedotklo...“ Na chvíli se odmlčela. „Po pravdě, čekala jsem jinou reakci, na tohle jsem nebyla připravená, trochu mě to vykojelo...“

Uvědomil si, že mu vyčetla, že ji zval jen jako součást pomsty, ale nechtěl to přiznat: „Tak proč jsi se mnou vůbec chodila, když sis myslela, že je to kvůli Skrčkovi?“ Už ji z toho jeho sobectví přepadala lítost. Smutně se na něho podívala a tiše odpověděla: „Když já si myslela, že sis uvědomil, že toho pro tebe dělám dost, a chceš se mi nějak odvděčit...“ Chtělo se jí brečet, ze své naivity, ne-li hlouposti. Pořád čekala na nějakou pokornou omluvu a dočkala se jen výčitek.

Jakub se mračil a mlčel. A Zuzka pokračovala, i když už o dost tišším hlasem: „Já vím, že tu nechceš být, že kdybys nemusel... Ale já jsem ti přece nikdy nic neudělala, tak... tak proč...“ Jenže to už jí stekla první slza a ona nemohla dál. Shýbla se k tašce pro kapesníky a snažila se slzy zadržet.

/Pokračování příště/

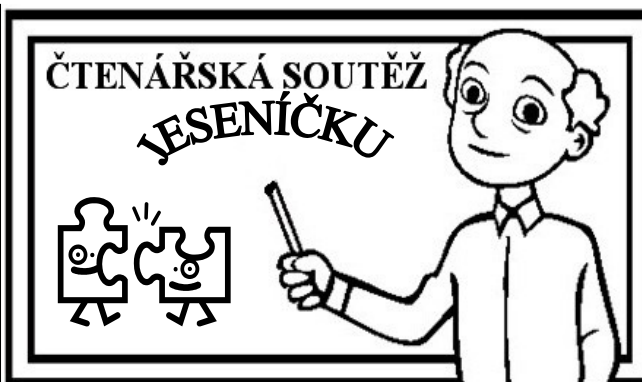
ŘEŠENÍ HÁDANEK Z ČÍSLA 18 / 2008 - 2009:

1.- POZNEJ OSOBNOST

Rudolf Těsnohlídek

2.- DOPLŇOVAČKA

Já, robot.

Poznejte jméno tajemného autora podle následujících

indicií:

- Narodil se v roce 1564 na hradě Klenová u Klatov, popraven byl na Staroměstském náměstí v Praze dne 21. 6. 1621.
- Ačkoliv pocházel z nepříliš bohaté starobylé vladycké rodiny, získal obdivuhodné vzdělání - uměl latinsky, řecky, italsky, německy, měl rozsáhlé znalosti v oboru historie, zeměpisu, státopovědy, politiky, přírodních věd, matematiky a hudby.
- V roce 1598 odjel do Svaté země a svou cestu popsal v dvoudílném cestopise „Cesta z Království českého do Benátek, odtud po moři do země Svaté, země judské a dále do Egypta a do velikého města Kaira, potom na horu Oreb, Sinaj a Sv. Kateřinu, v pusté Arábii ležící“, který sám ilustroval (150 kreseb) a doplnil

překlady básní (jeho cílem bylo vytvořit komplexní dílo o Předním východu).

- Po návratu sloužil 12 let u Rudolfa II. jako komorník a císařský rada.
- Poté sloužil u jeho bratra Matyáše (který převzal po Rudolfovi vládu) – s diplomatickým poselstvím do Španělska procestoval západní Evropu.
- Jistý čas sloužil i Fridrichu Falckému.
- V roce 1618 přestoupil od katolictví na víru pod obojí a aktivně se zapojil do stavovského povstání, za což byl r. 1621 katem Mydlářem popraven.
- Psal latinské verše.
- Na hradě Pecka měl patrně největší zámeckou kapelu u nás - byl technicky nejvyspělejším českým skladatelem své doby (z jeho díla se sice dochovala jen dvě vícehlasá moteta /mnohodílná skladba/ a pětihlasá mše, avšak velmi kvalitní).

OSOBNOST

DETEKTIVNÍ PŘÍBĚH

Policii zavolal vnuk oběšeného starce. „Jmenuji se Wyman,“ představil se inspektoru Pernerovi, který si prohlížel místo činu. „Dnes jsem přišel dědečka navštívit, protože už je velmi starý a v poslední době trpěl bolestmi. Měl jsem strach, aby si něco neudělal...“

Zdálo se, že nemocný muž zvolil dobrovolný odchod ze života. Chodidla oběsence byla ve výšce zhruba jeden metr nad podlahou. Pod nimi ležela převrácená kuchyňská židle s úzkým opěradlem. Zachránit se už nedalo nic.

„Nešťastný dědeček! Jak asi musel trpět, když se odhodlal k sebevraždě?“ bědoval vnuk.

„Byl hodně chudý?“ zeptal se inspektor a díval se na skromné zařízení pokoje.

„Naopak, celá čtvrť ho znala jako dost velkého lakomce. Určitě má někde schované bohaté úspory,“ pošeptal jeden z policistů inspektorovi, aby to Wyman neslyšel.

„Proč jenom spáchal sebevraždu?“ stále naříkal vnuk.

„To ale nebyla sebevražda!“ odporoval inspektor Perner a zkoumavě pohlédl na Wymana.

Co vzbudilo inspektorovu pochybnost?

Podle knihy „Záhady pro detektivy začátečníky“ od Ludka Brožka

SOUTĚŽNÍ KUPON JESENÍČKU

JMÉNO	
TŘÍDA	